

IZUM
IGOA
KABREA

IZUM IGOA KABREA

Roman u reči i slici

Brajan Selznik

Prevela

Branislava Radević-Stojiljković

— Laguna —

Naslov originala:

Brian Selznick

THE INVENTION OF HUGO CABRET

Copyright © 2007 by Brian Selznick. All rights reserved.

Published by arrangement with Scholastic Inc., 557 Broadway,
New York, NY 10012, USA.

Translation Copyright © 2009 za srpsko izdanje, LAGUNA

Remiju Čarlipu i

Dejvidu Serlinu

SADRŽAJ

Kratak uvod

PROFESORA I. ALKOFRIZBASA

IX

Prvi deo

1

Drugi deo

257

IZJAVE ZAHVALNOSTI

527

KRATAK

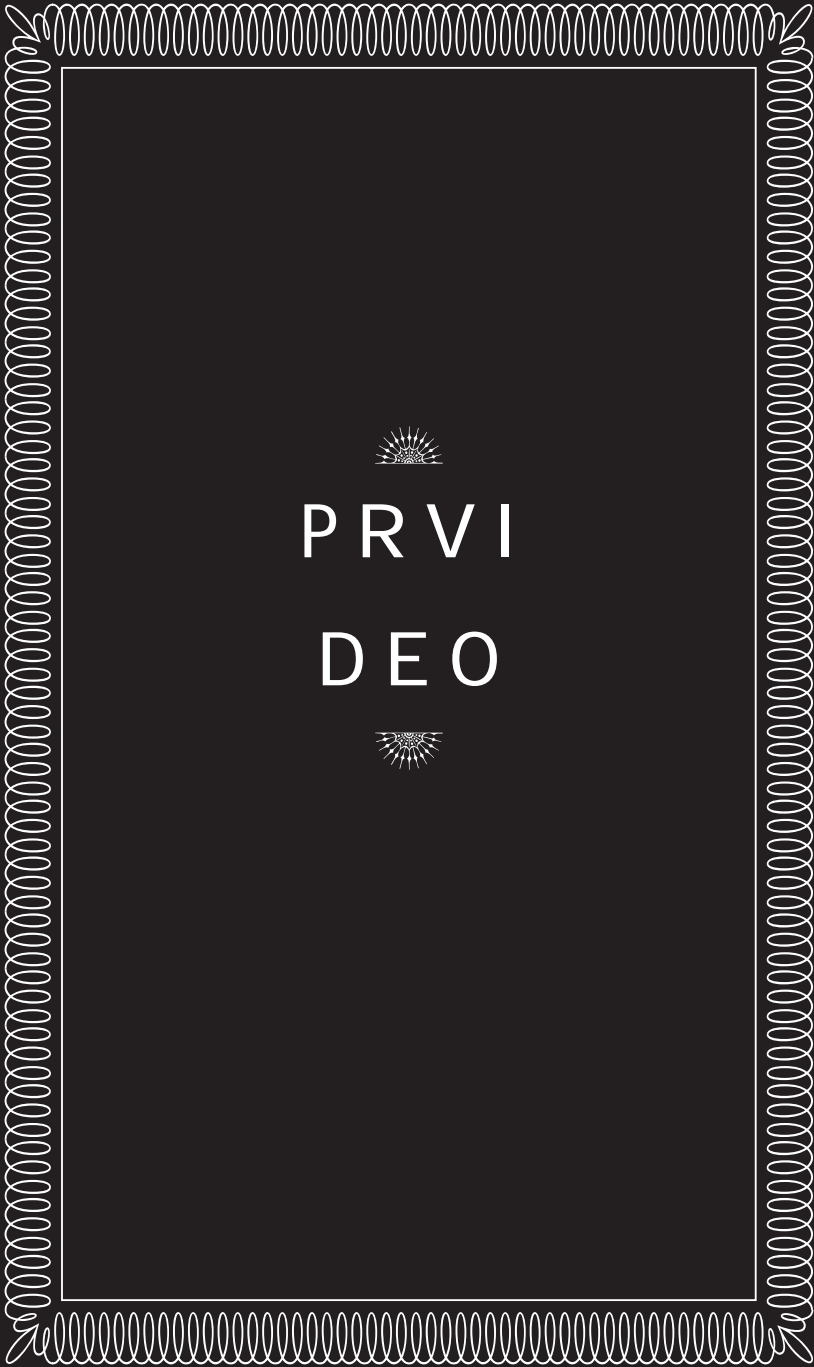
UVOD

PRIČA KOJU SE SPREMAM DA PODELIM SA VAMA odvija se 1931, pod krovovima Pariza. Tu ćete upoznati dečaka po imenu Igo Kabre, koji je nekada davno otkrio tajanstveni crtež što mu je zauvek promenio život.

Međutim, pre nego što okrenete stranicu, hoću da zamislite sebe kako sedite u tami, kao na početku filma. Na platnu, sunce će uskoro izaći, i odjednom ćete, sve bliže i u krupnom planu, otkriti železničku stanicu usred grada. Pojurićete kroz vrata u prepunu čekaonicu. Konačno ćete u gužvi spaziti dečaka i on će početi da se kreće kroz železničku stanicu. Pođite za njim, jer to je Igo Kabre. Glava mu je puna tajni i on čeka da njegova priča počne.

Profesor I. Alkofrizbas

PRVI

DEO

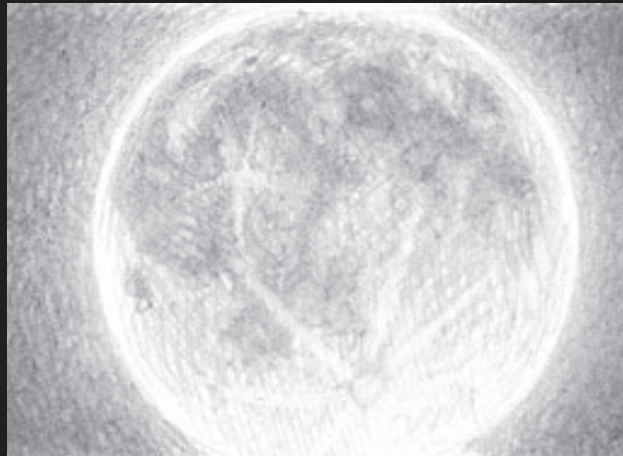

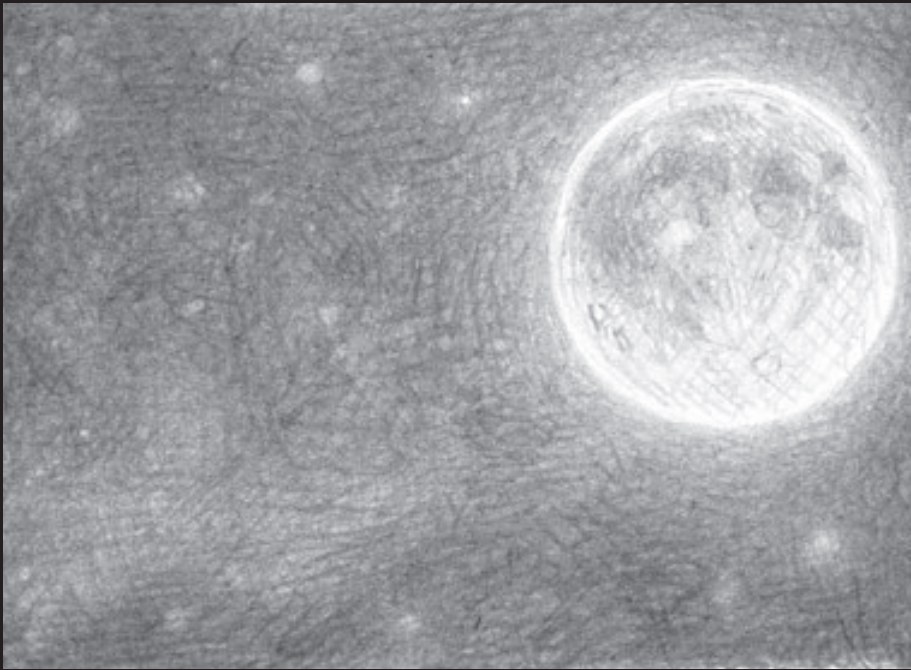

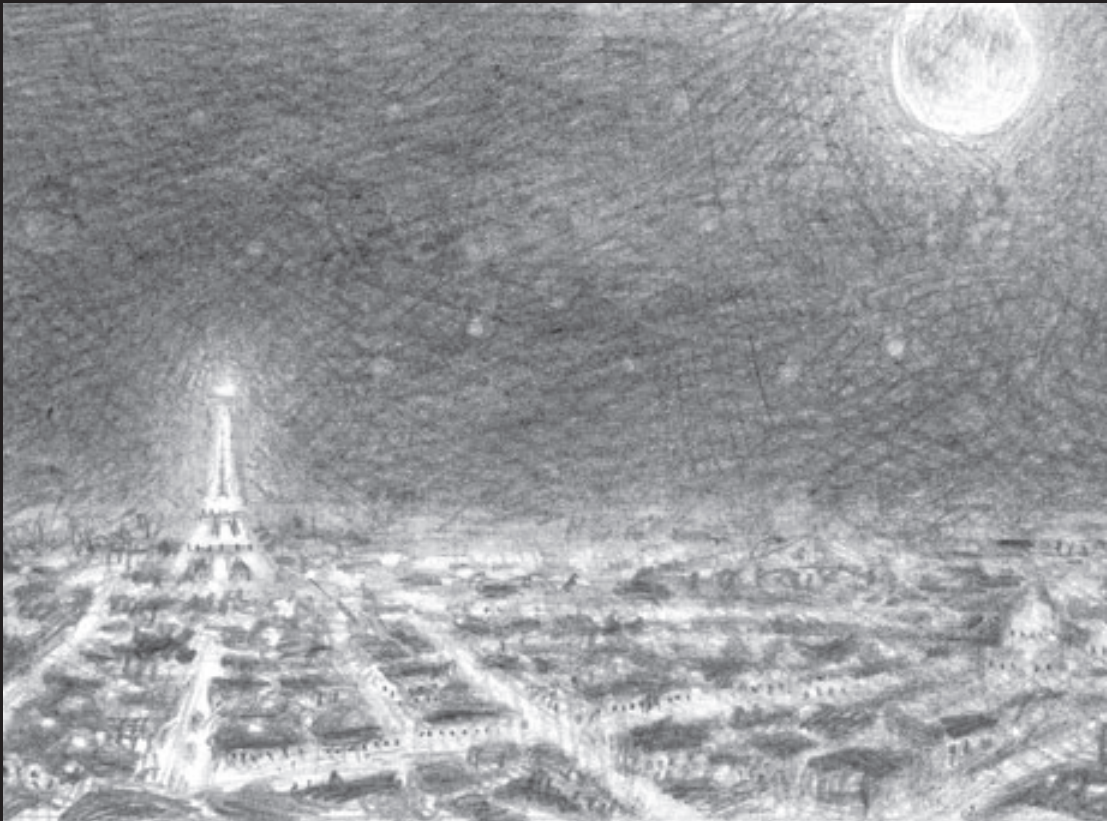
1

L o p o v

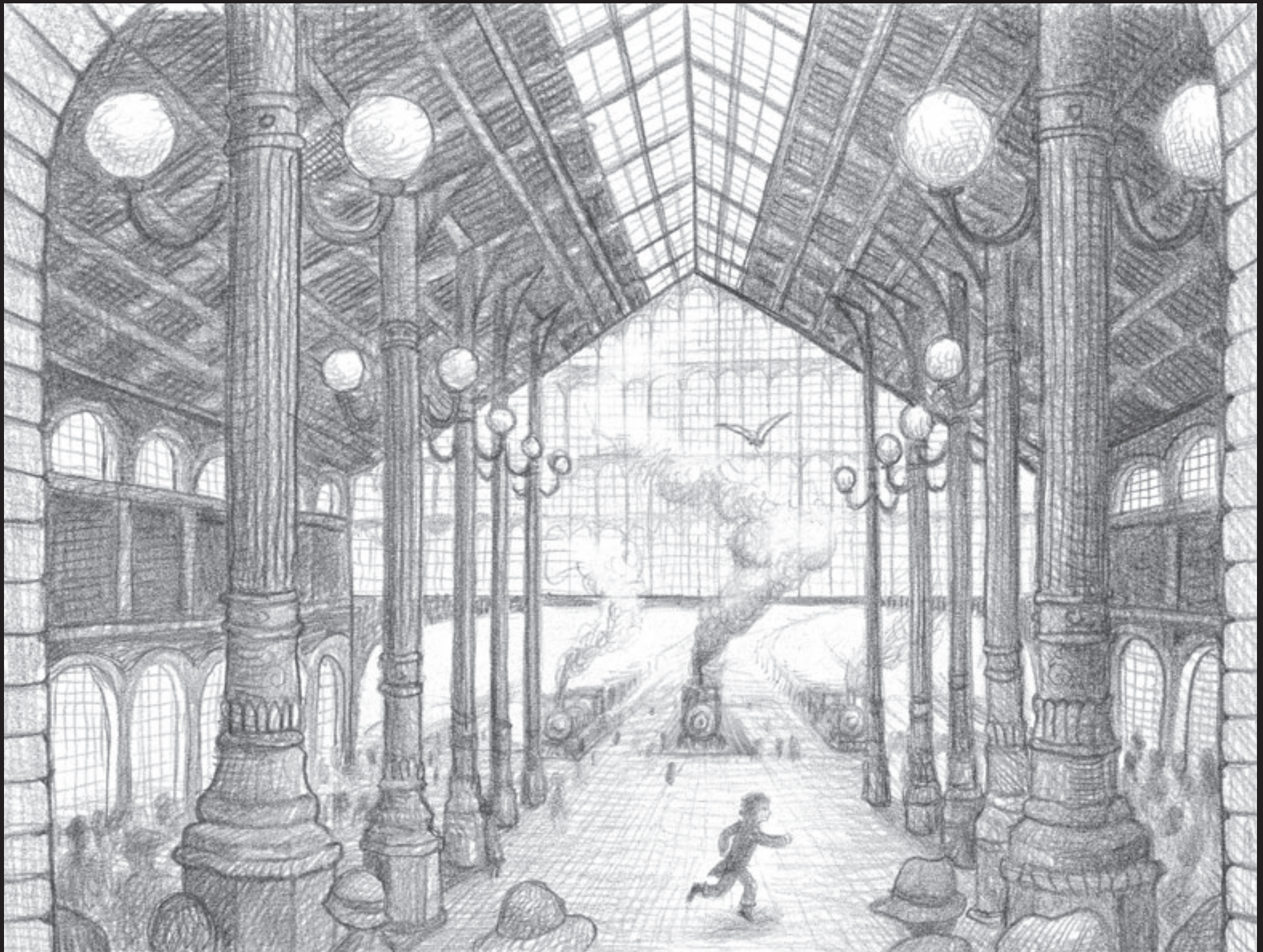

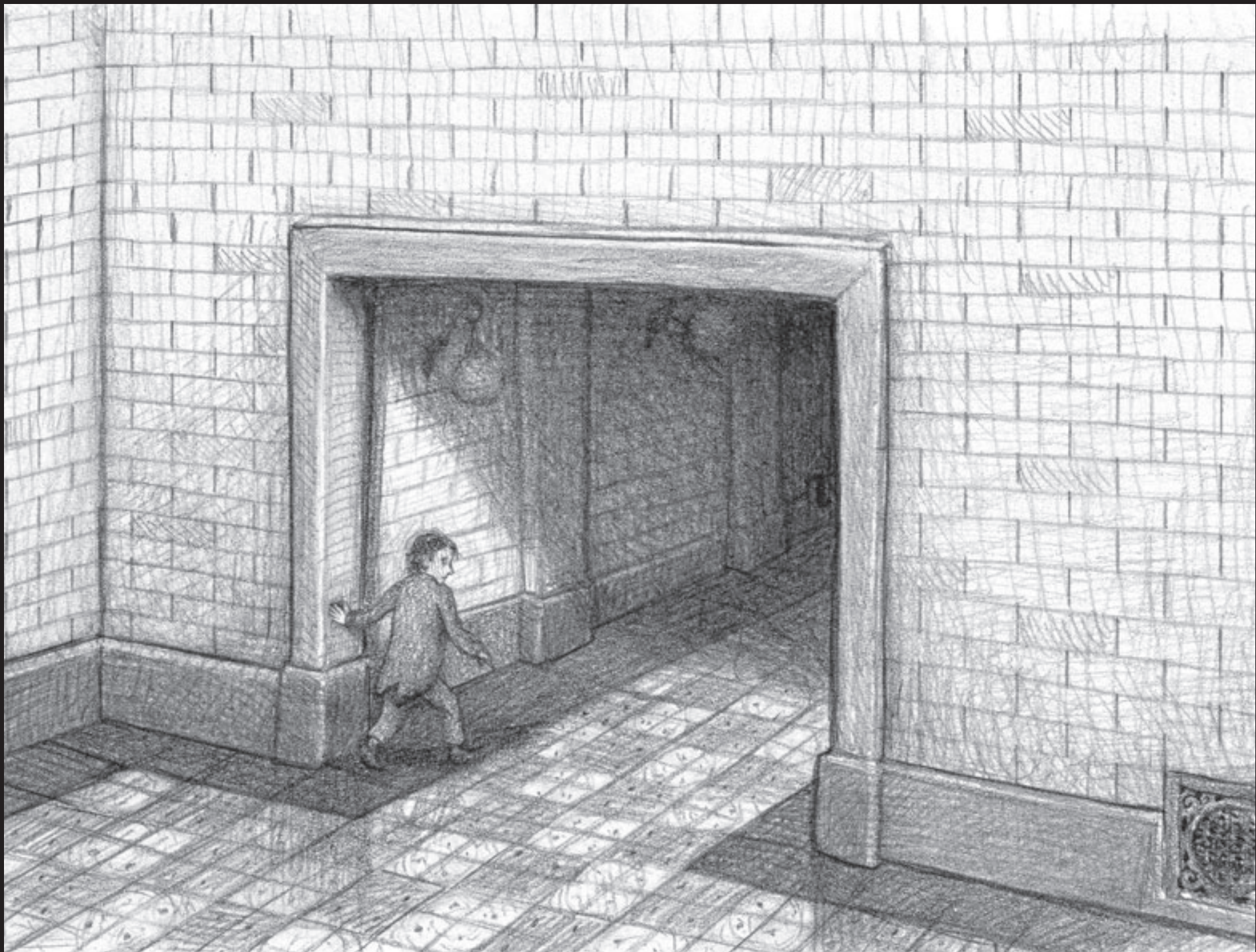

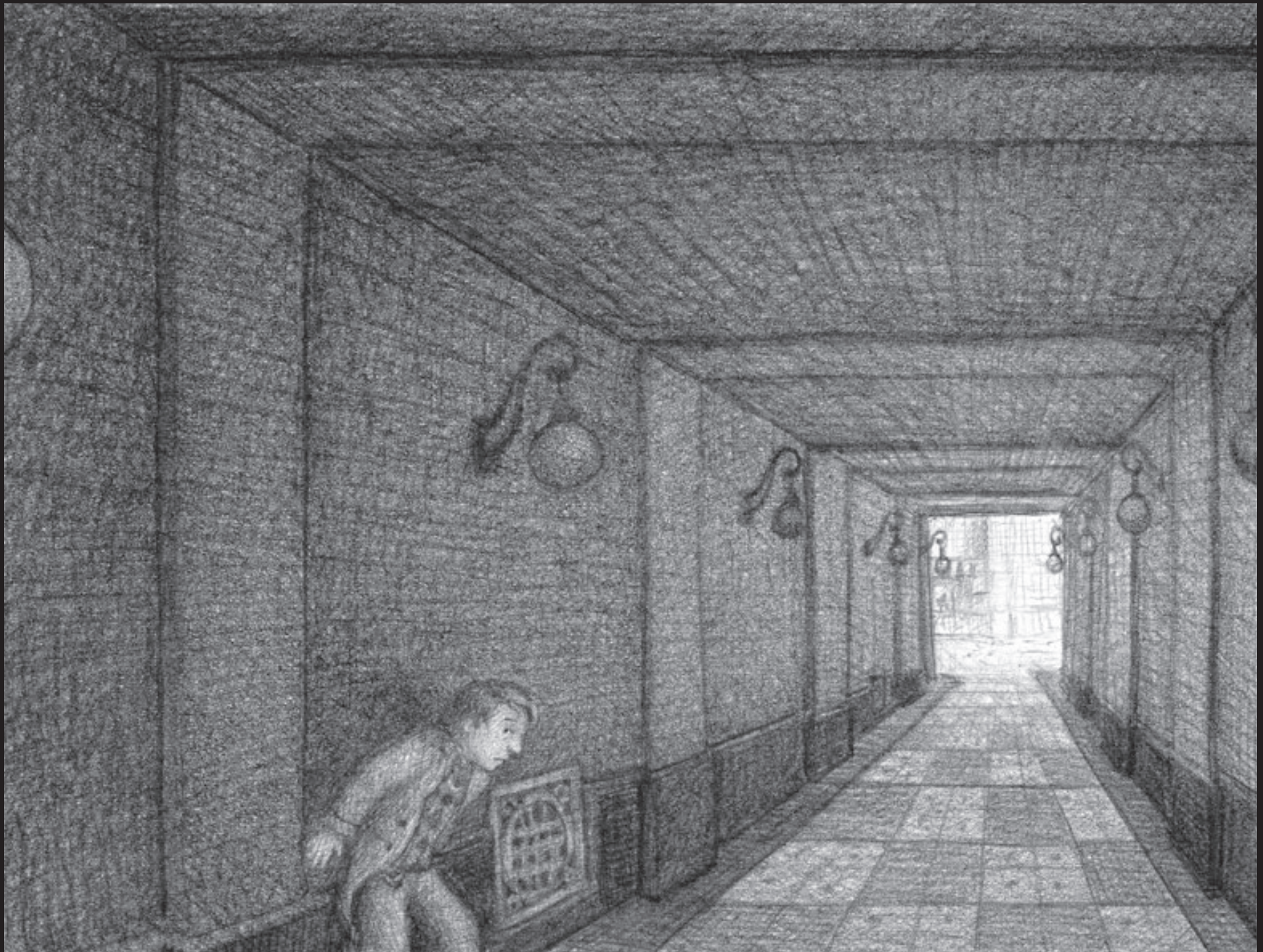

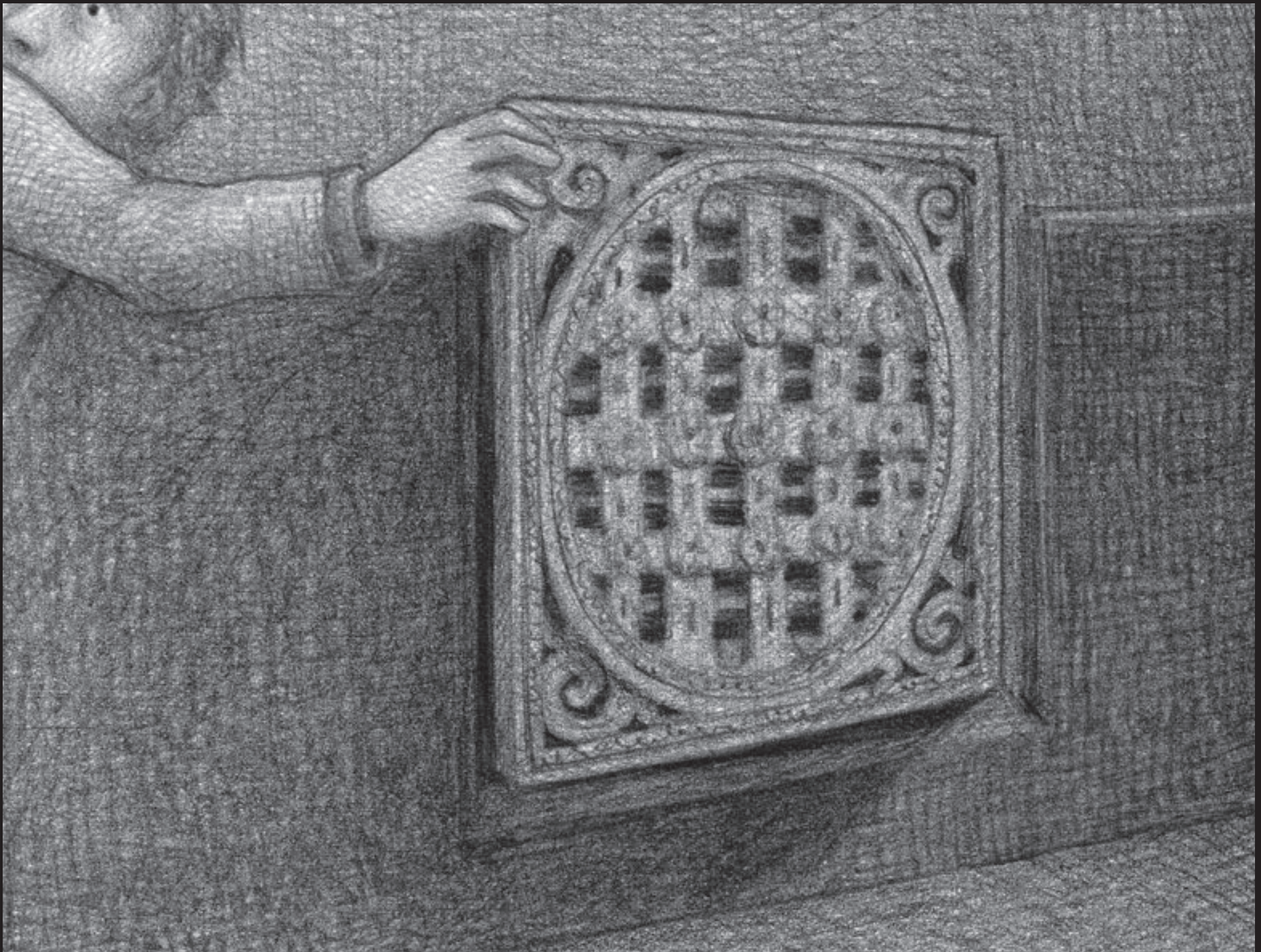

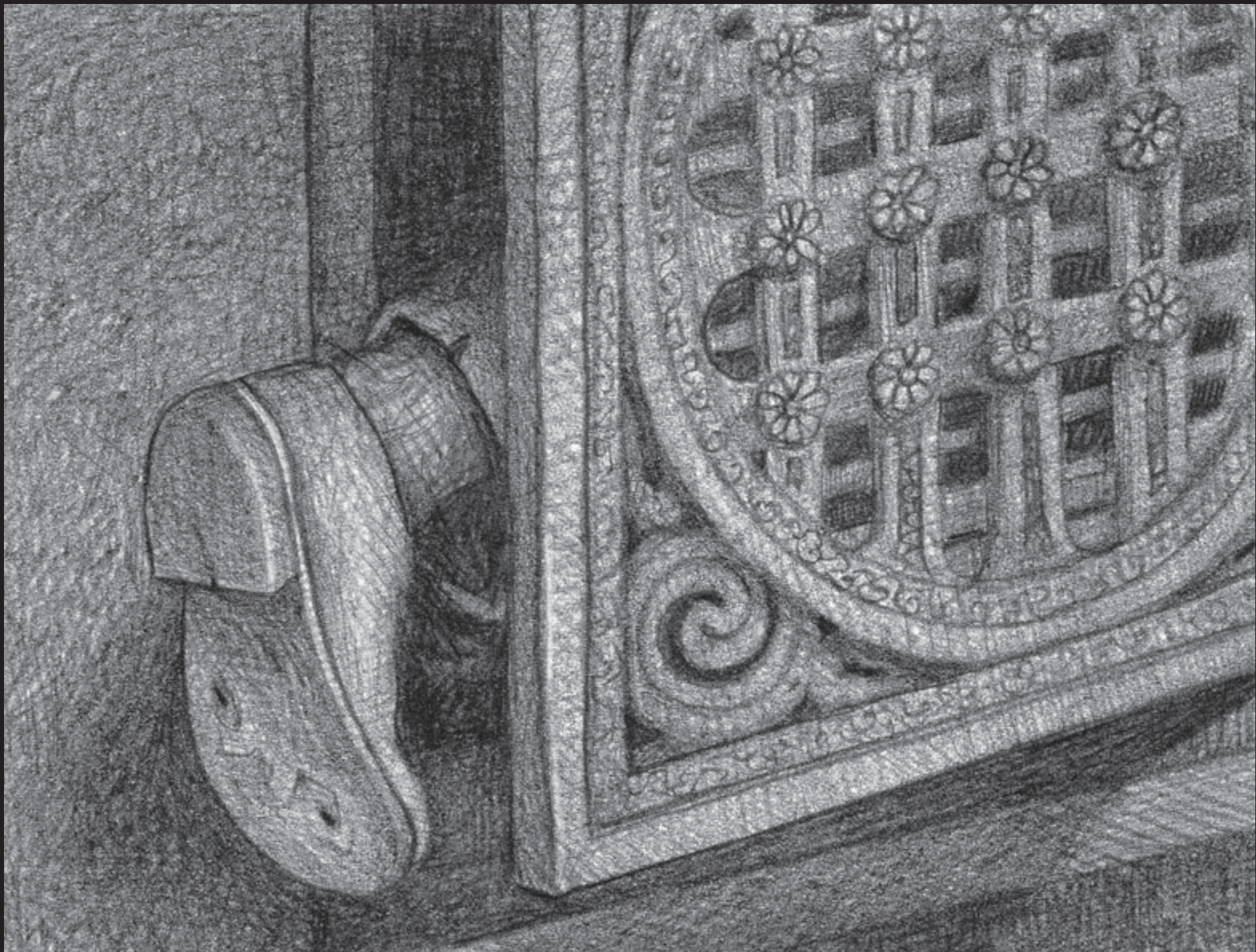

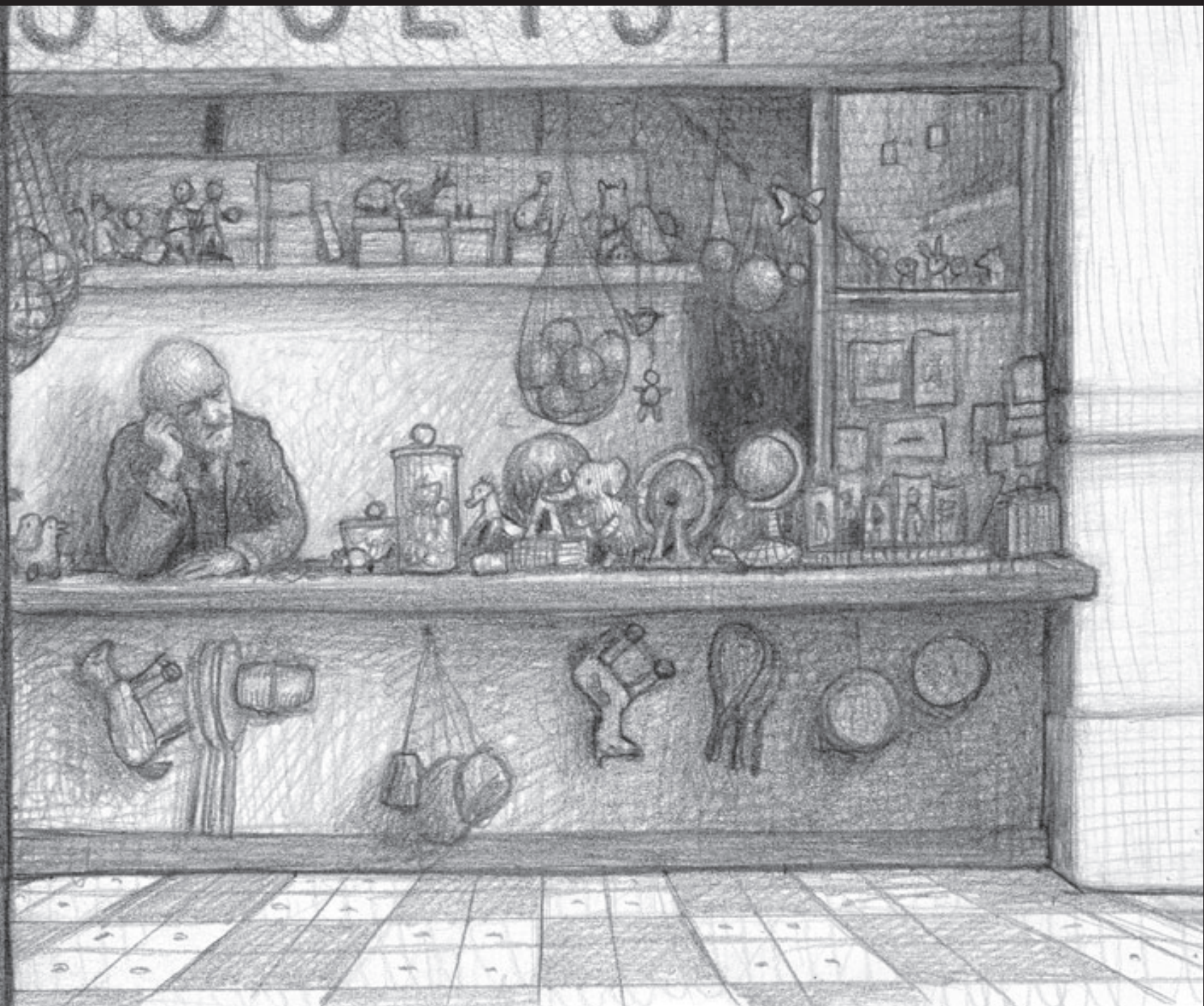

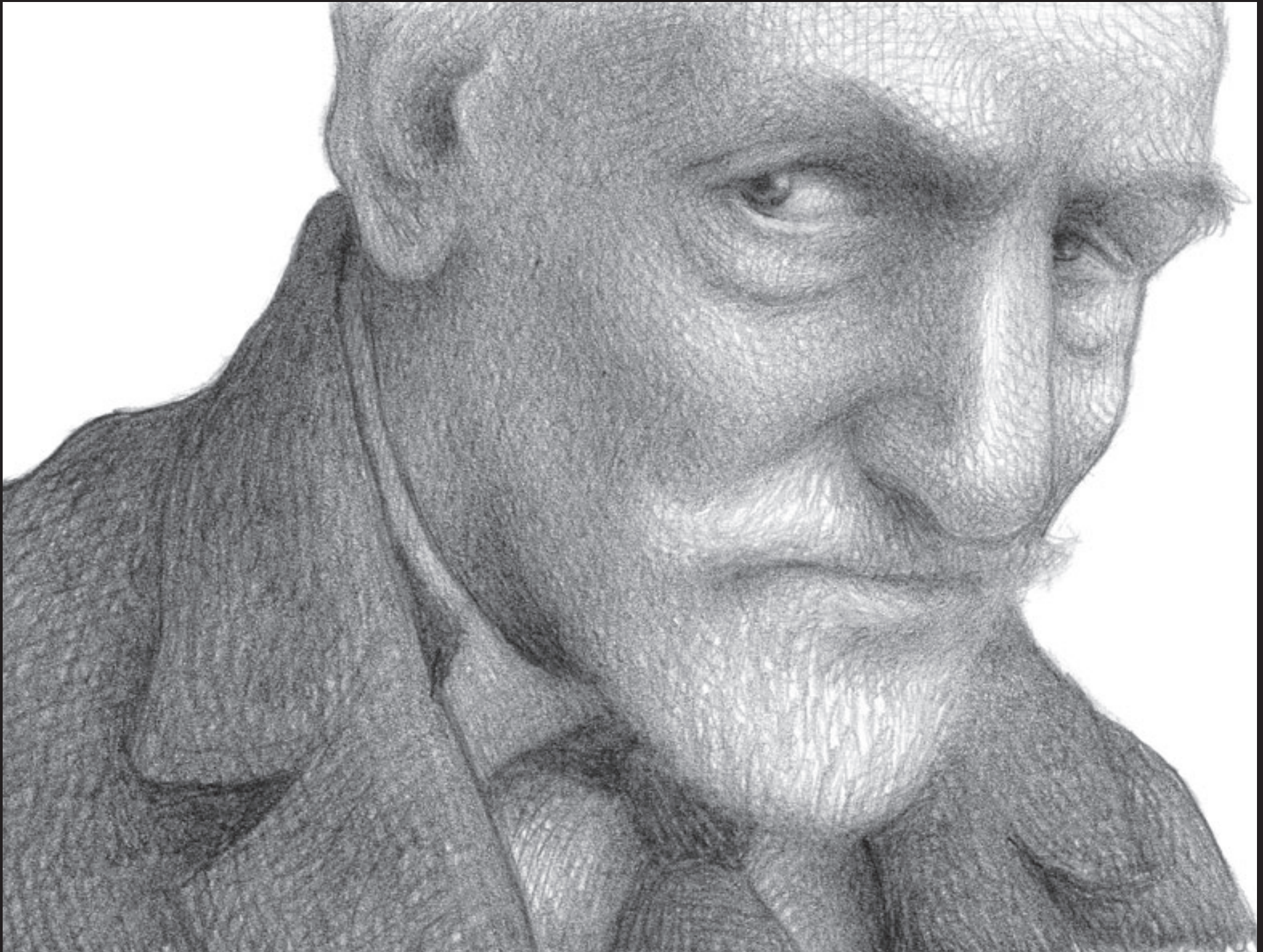

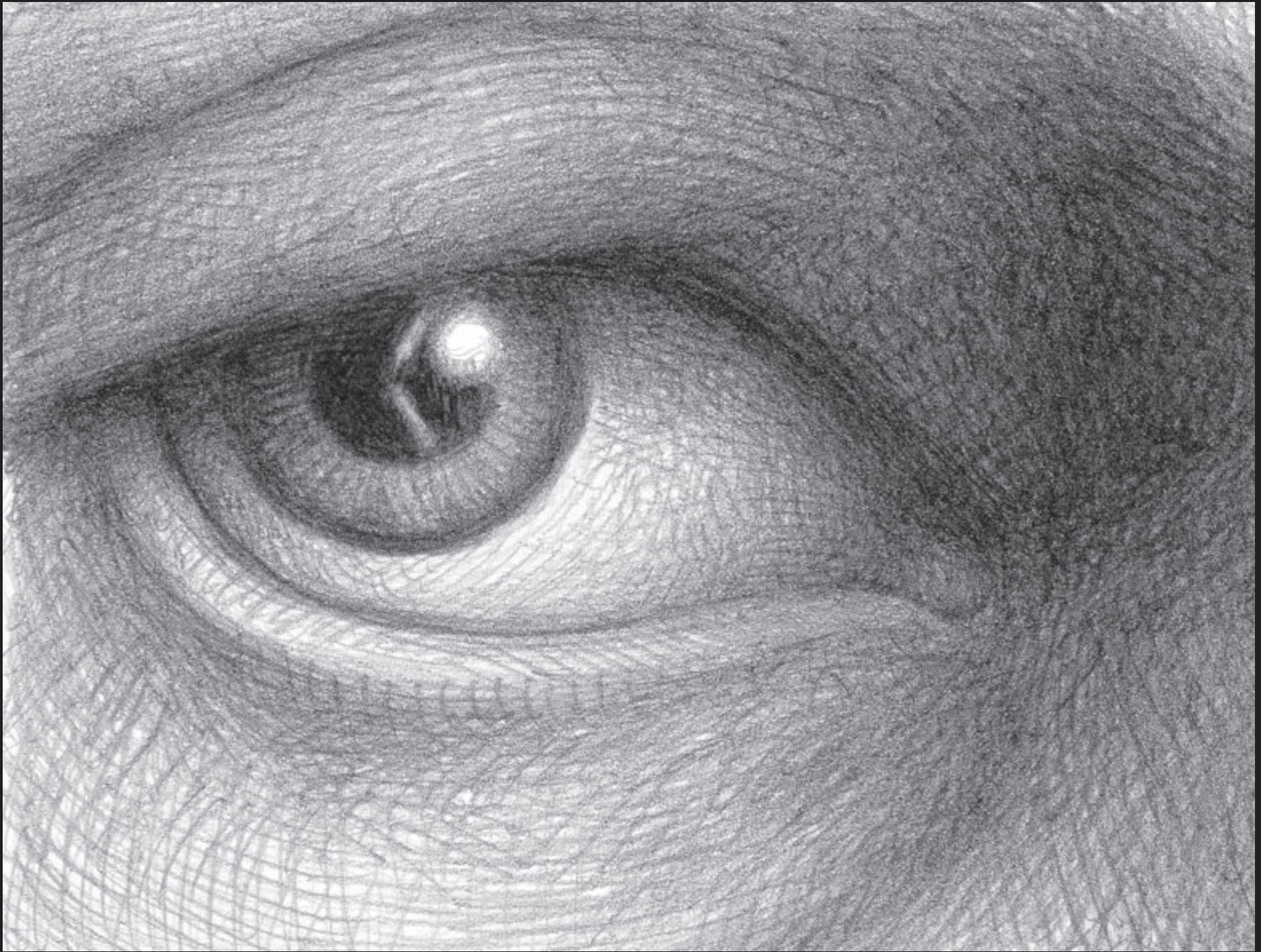

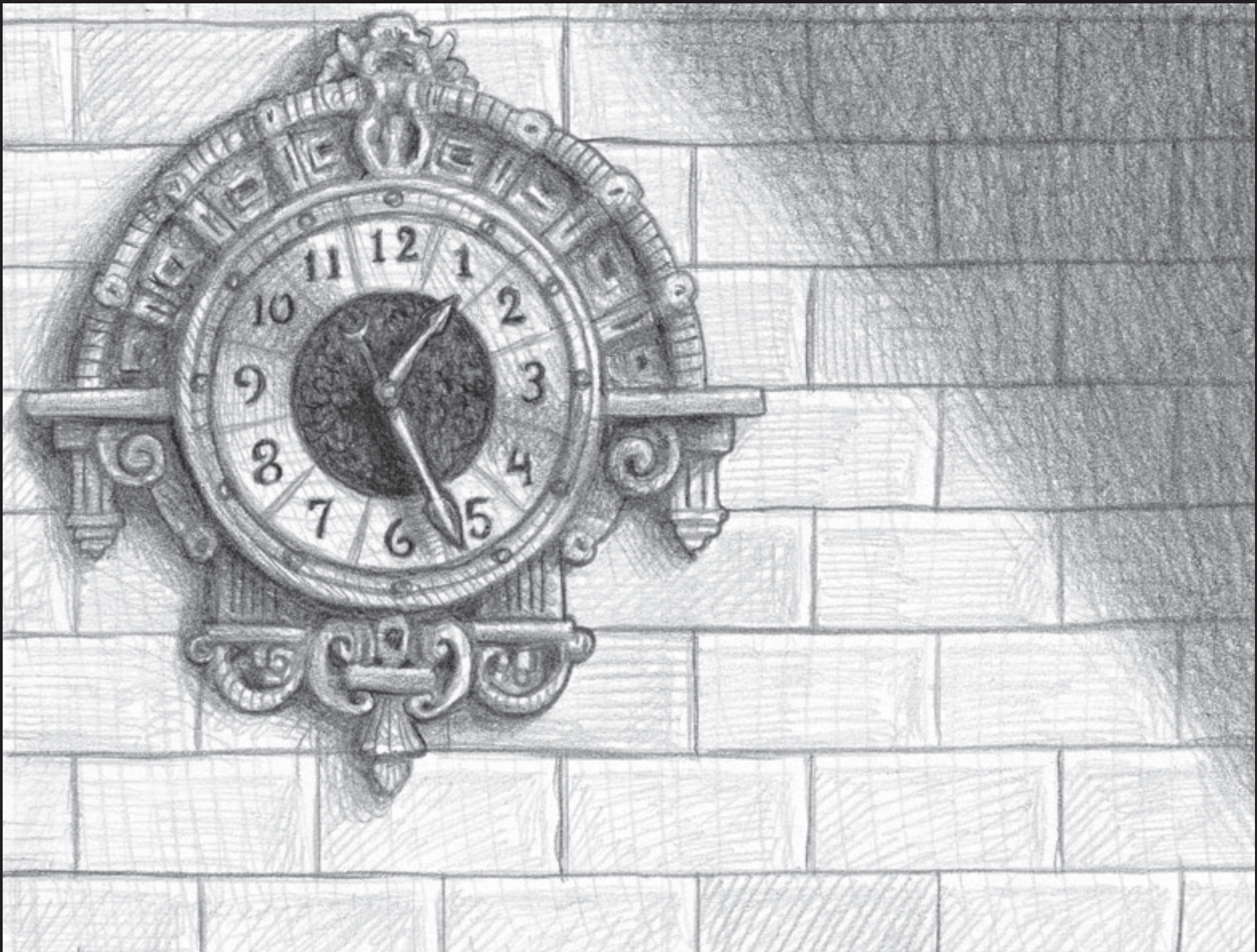

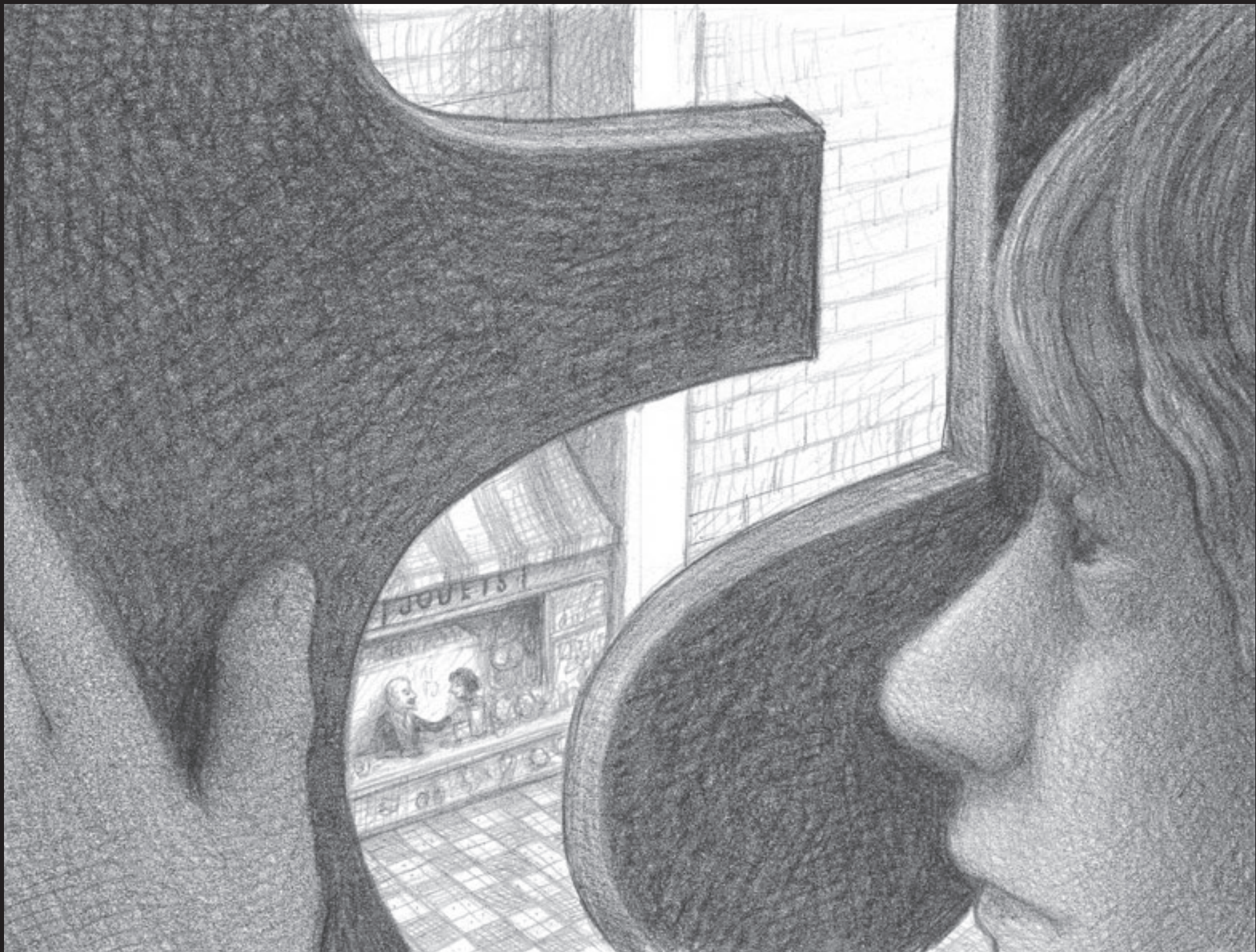

SA SVOG MESTA, NAČVOREN IZA SATA, Igo je mogao da vidi sve. Nervozno je trljao prstima sveščicu u džepu i govorio sebi da bude strpljiv.

Starac u kiosku s igračkama prepirao se s devojčicom. Ona je bila otprilike Igoovih godina i često ju je vidao kako s knjigom pod rukom ulazi u kiosk i nestaje iza tezge.

Starac je danas izgledao uzbuđeno. Je li shvatio da neke od njegovih igračaka nedostaju? E pa, tu se sad više ništa ne može.

Igou su trebale te igračke.

Starac i devojčica su se još malo raspravljali, i ona je konačno zatvorila knjigu i istrčala.

Zahvalno, starac je u nekoliko trenutaka prekrstio ruke pred sobom i sklopio oči.

Igo se šunjavao kroz zidove, izašao kroz ventilacioni otvor i požurio niz hol, sve dok nije stigao do kioska s igračkama. Nervozno je protrljao sveščicu poslednji put, a onda oprezno spustio ruku i sklopio šaku oko igračke na navijanje koju je želeo.

Ali iznenada se nešto pokrenu iz unutrašnjosti kućice, uspavani starac naglo ožive. Pre no što je Igo uspeo da potrči, starac ga zgrabi za ruku.

Mali plavi miš na navijanje koji je uzeo ispade Igo iz ruke, kliznu preko teže i uz udarac pade na pod.

„Lopov! Lopov!“, vikao je starac u prazan hodnik. „Neka neko pozove staničnog inspektora!“

Na pomen staničnog inspektora Igoa uhvati panika. Uvijao se i pokušavao da se otme, ali starac ga je snažno vukao za ruku i nije ga puštao.

„Konačno sam te uhvatio. A sad isprazni džepove.“

Igo je režao kao pas. Bio je užasno besan na sebe što je uhvaćen.

Starac ga je stegao jače, sve dok se Igo nije propeo na vrhove prstiju.

„To boli!“

„Isprazni džepove!“

Nerado, jedan za drugim, Igo je izvukao na desetine predmeta: zavrtnje i eksere i komadiće metala, zupčanike i zgužvane karte za igranje, sitne delove mehanizma časovnika, klinove i točkiće. Izvukao je zgnječenu kutiju šibica i nekoliko svećica.

„Ostao ti je još jedan džep...“, reče starac.

„Tu nema ništa.“

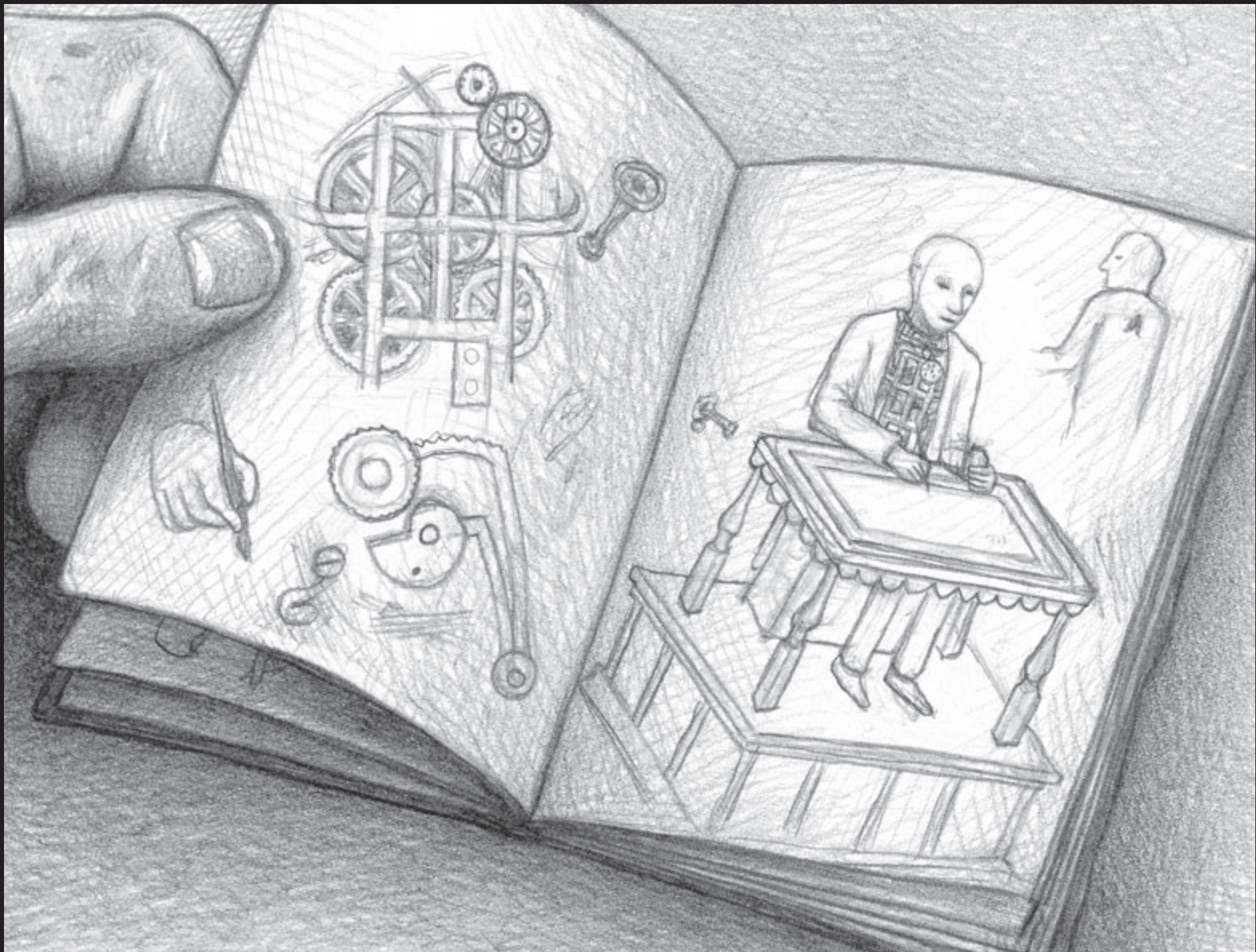
„Onda ga izvрни napolje.“

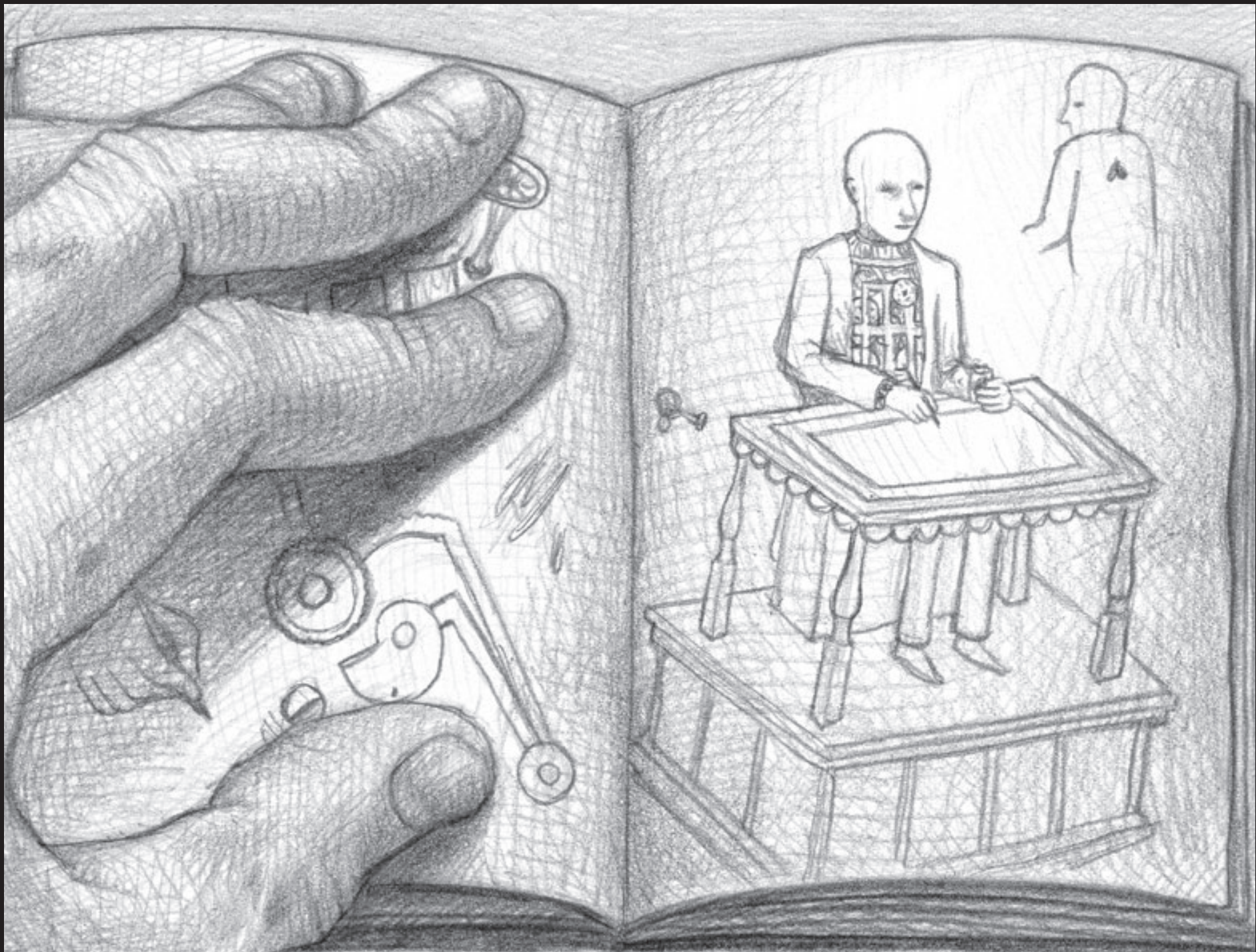
„To nije ništa vaše. Pustite me.“

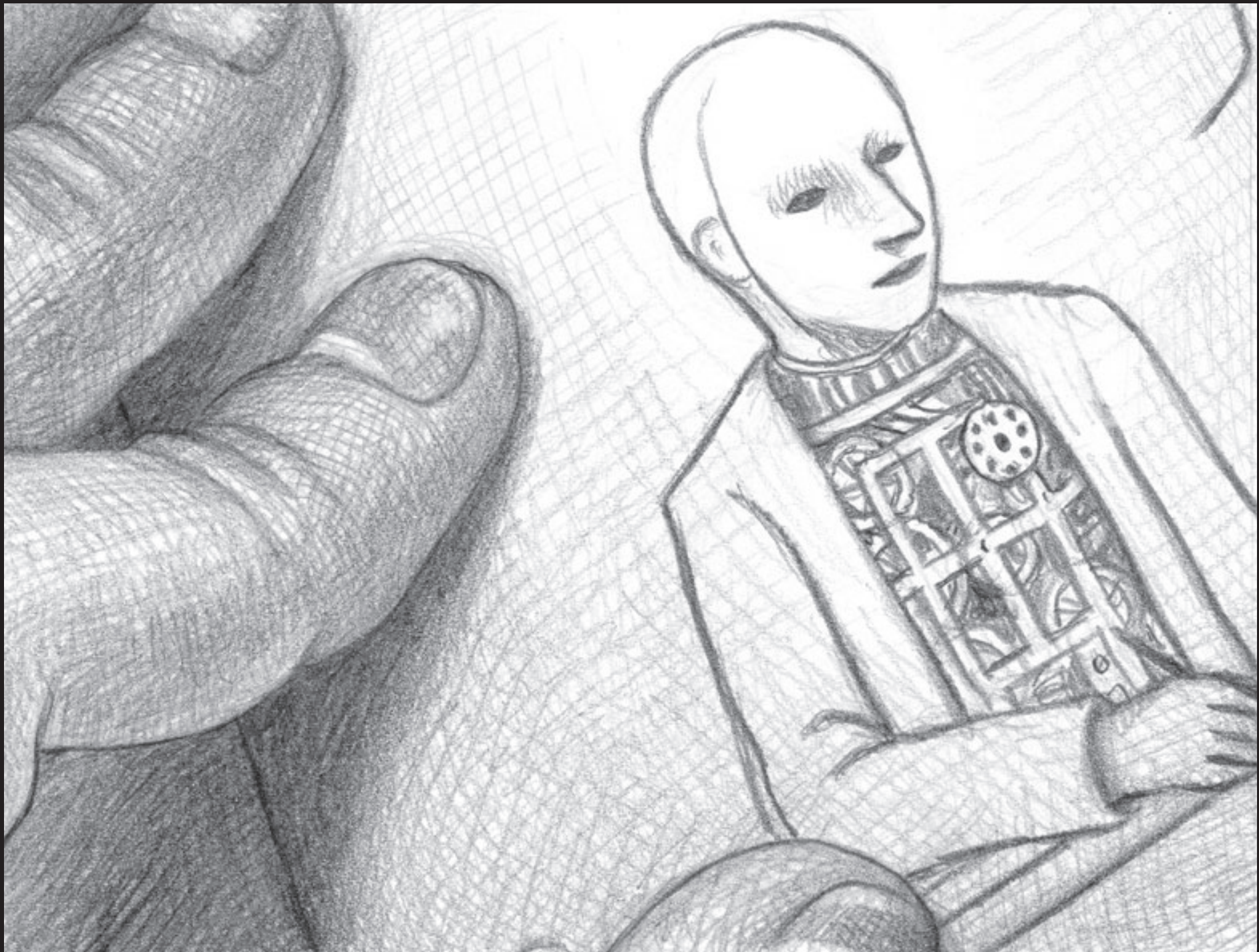
„Gde je stanični inspektor?“, ponovo povika starac u pravcu hodnika. „Zašto ga nikad nema kad je potreban?“

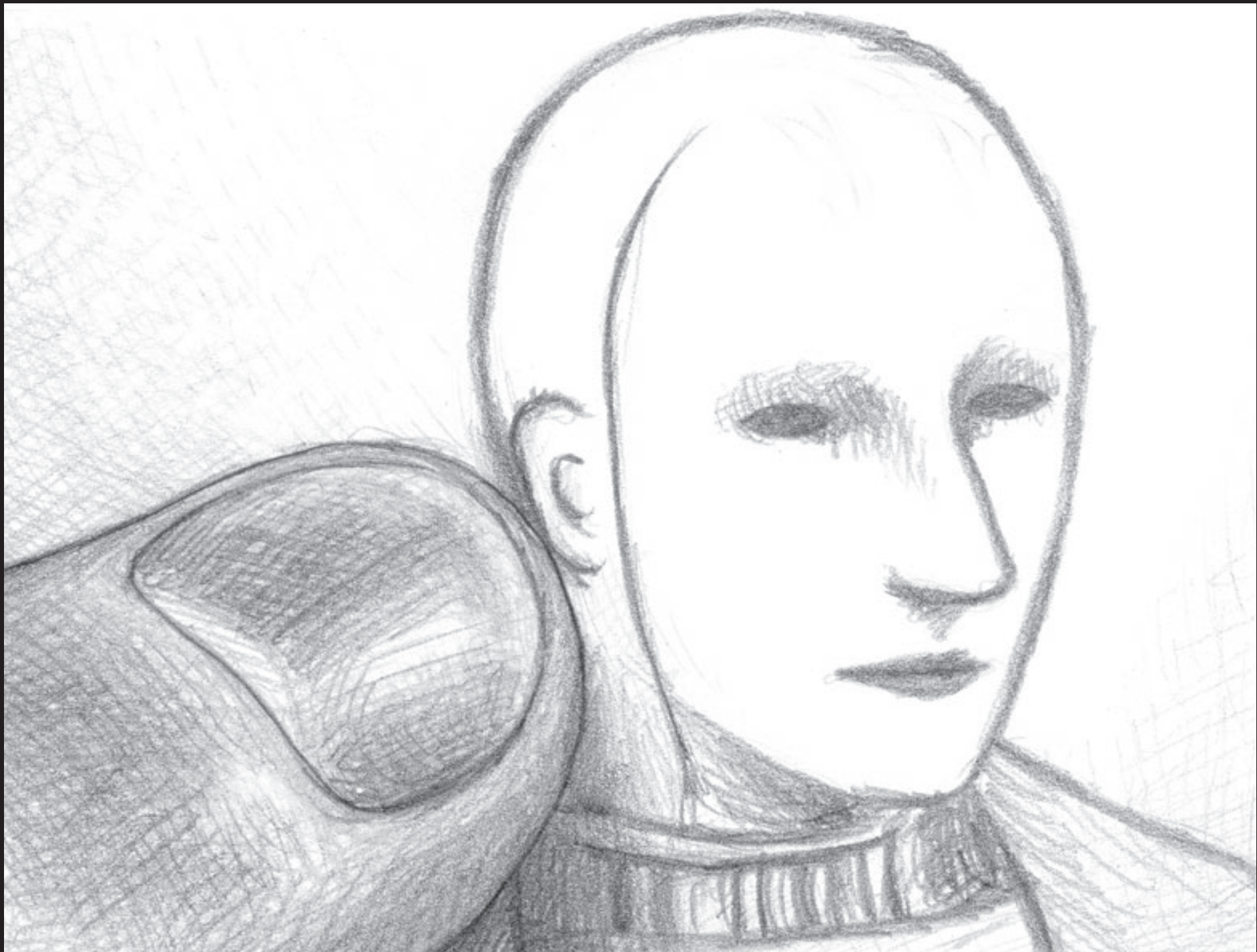
Igo je znao da će sve biti gotovo ako se stanični inspektor, u svojoj zelenoj uniformi, pojavi u dnu hodnika. Dečak se borio da se otrgne od starca, ali uzalud. Konačno, drhtavom rukom, Igo je posegao u džep i izvukao iskrzanu kartonsku sveščicu. Korice su joj bile uglačane trljanjem.

I dalje držeći dečaka za ruku, starac ote dečaku svesku, položi je van Igoovog dohvata, otvori je i stade prelistavati stranice. Jedna stranica zapade starcu za oko.

„Dajte mi to! To je moje!“, vikao je Igo.

„Duhovi...“, promrmljao je starac za sebe. „Znao sam da će me na kraju i ovde naći.“ Zatvorio je svesku. Izraz lica mu se brzo menjao, od straha preko tuge do besa. „Ko si ti, dečko? Jesi li ti nacrtao ove slike?“

Igo mu nije odgovorio.

„Pitam: *Jesi li ti nacrtao ove slike?*“

Igo ponovo zareža i pljunu na pod.

„Od koga si ukrao ovu svesku?“

„Nisam je ukrao.“

Starac progunda i konačno pusti Igou ruku gurnuvši ga. „Onda me ostavi na miru! Drži se podalje od mene i moje prodavnice igračaka!“

Trljajući ruku, Igo je zakoračio unazad, i slučajno zgazio miša na navijanje koji je bio ispustio.

Starac je zadrhtao na zvuk pucanja igračke.

Igo podiže komade polomljene igračke i spusti ih na tezgju. „Ne mogu da odem bez svoje sveske.“

„To više nije *tvoja* sveska. Moja je i uradiću s njom šta god hoću.“ Starac mahnu Igoovim šibicama u vazduhu. „Možda ću je zapaliti?“

„Ne!“

Starac sakupi sadržaj Igoovih džepova, uključujući i svesku. Spustio ih je u maramicu, pa maramicu vezao i poklopio je šakama. „Onda mi reci za crteže. Ko ih je napravio?“

Igo ne reče ništa.

Starac tresnu pesnicom o tezgju i sve se igračke zatresoshe. „Napolje, lopove mali!“

„*Ti* si lopov!“, povika Igo, okrenu se i otrča.

Starac je vikao nešto za njim, ali Igo je čuo samo kuckanje svojih cipela kako odjekuje odbijajući se o stanične zidove.